

dimecres, 17 de juliol de 2019

La producció de bolets micorrízics i el creixement dels arbres, sincronitzats als boscos mediterranis

Una recerca liderada per la UdL i el CTFC analitza dades de quatre dècades a Espanya, Finlàndia i Suïssa

La producció de [bolets micorrízics](https://ca.wikipedia.org/wiki/Micorriza) [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Micorriza>], com el cep i el rovelló, està relacionada amb el creixement dels arbres amb els que estableixen simbiosi als boscos mediterranis. Un fet que no es repeteix en les regions bioclimàtiques boreals o temperades. Així ho demostra una recerca liderada per la Universitat de Lleida (UdL) i el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC), recentment publicada a la revista *Science of the total environment* [

[Article: Mushroom productivity trends in relation to tree growth and climate across different European forest biomes](#)

<https://www.journals.elsevier.com/science-of-the-total-environment>].

La investigació recull per primera vegada dades recopilades durant gairebé 40 anys a Espanya, Suïssa i Finlàndia; creant la major base de dades elaborada fins al moment sobre producció de bolets a Europa. L'autor principal, Eduardo Collado del departament de Producció Vegetal i Ciència Forestal de la UdL i del CTFC, explica que han analitzat les relacions entre el rendiment anual dels bolets (tenint en compte tant la biomassa com el nombre d'[esporocarps](https://ca.wikipedia.org/wiki/Esporocarp) [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Esporocarp>] per unitat d'àrea), les característiques dels anells d'arbre (amplada, creixement de primavera i creixement d'estiu) i les condicions meteorològiques (precipitacions i temperatures).

Així han pogut comprovar que les sincronies significatives entre el rendiment dels bolets micorrízics i les variables climàtiques i [dendrocronològiques](https://ca.wikipedia.org/wiki/Dendrocronologia) [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Dendrocronologia>] (sobre el creixement dels anells dels arbres) es donen principalment en llocs mediterranis més secs, mentre que en les regions boreals i temperades n'hi ha poques o cap. "En condicions limitades d'aigua, com les de la regió mediterrània, tant la producció de fusta com la de bolets són més sensibles a les precipitacions, cosa que comporta una major sincronia entre les dos variables", explica Collado. Així, quan arriben les pluges de tardor augmenta la productivitat de bolets i el creixement en amplada dels arbres.

Els resultats també revelen que la producció de bolets en boscos boreals oscil·la entre els 63 i el 100 quilograms per hectàrea i any, mentre que en regions mediterrànies aquesta xifra pot arribar als 225 quilograms (tant de comestibles com de no comestibles).

Aquesta recerca s'ha realitzat amb la col·laboració d'altres investigadors de les universitats de Cambridge (Regne Unit), Oulu (Finlàndia), i Valladolid; així com de l'Institut Pirenaic d'Ecologia, el CITA d'Aragó, l'Institut Universitari de Gestió Forestal Sostenible de Palència, l'Institut Europeu de Micologia de Sòria, l'Institut federal de recerca de Suïssa i l'Institut de Recursos Naturals de Finlàndia.

TEXT: Comunicació CTFC / Premsa UdL